

CAIET DE OBIECTIVE
pentru Muzeul Vrancei
instituție publică de cultură aflată în subordinea Consiliului Județean Vrancea

Perioada de management este de 3 ani, începând cu 01/01/2018.

I. Tipul instituției publice de cultură, denumită în continuare instituția: Muzeul Vrancei.

În temeiul prevederilor din Legea nr. 311/2003 a muzeelor și colecțiilor publice, Muzeul Vrancei din Focșani funcționează în subordinea Ministerului Culturii/Consiliului Județean Vrancea ca muzeu. Finanțarea Muzeului Vrancei se realizează din venituri proprii și/sau subvenții din bugetul de stat / local, prin bugetul Consiliului Județean Vrancea.

Conform actului de înființare/organizare a instituției Muzeul Vrancei, obiectivele instituției sunt următoarele:

Obiective generale:

- dezvoltarea, depozitarea, conservarea și restaurarea patrimoniului cultural și al mediului natural;
- cercetarea științifică și evidența patrimoniului muzeal cultural și natural;
- valorificarea patrimoniului muzeal în scopul cunoașterii, educării și recreerii.

Obiective specifice:

- colecționarea de bunuri de profil, în vederea constituirii și completării patrimoniului muzeal;
- actualizarea și completarea evidenței de gestiune și științifice a patrimoniului;
- administrarea, protejarea și documentarea prin cercetare a patrimoniului, în conformitate cu normele în vigoare;
- punerea în valoare a patrimoniului cultural deținut de muzeu, prin organizarea de expoziții, servicii de documentare, editarea de publicații științifice.

Alte informații relevante:

- prin activitatea științifică, cultural – educativă și recreativă, Muzeul Vrancei face cunoscut publicului local și național, valorile patrimoniului cultural, contribuind la conștientizarea și educarea în spiritul cunoașterii, respectării, protejării și promovării valorilor autentice naționale, cu scopul păstrării identității național – culturale;

- îmbogățind și dezvoltând fondul patrimonial, Muzeul Vrancei, armonizează activitățile unei instituții muzeale, cu acelea ale unui centru de cercetare științifică, ale unui forum cultural, atât pentru publicul de vârstă școlară, cât și a publicului matur;

- în mod legal, Muzeul Vrancei se implică direct în activități de ocrotirea și conservarea mediului natural, la nivelul faunei și florei locale, prin activități educativ – recreative, expoziții, deplasări pe teren, studii și comunicări de specialitate;

- valorificarea propriilor rezultate de cercetare prin publicații, organizarea de evenimente educativ - culturale, păstrează și extinde prestigiul instituției pe plan local, național și internațional.

II. Misiunea instituției

Activitatea muzeală este un fenomen social, generatoare de cunoștințe, influențând benefic dezvoltarea socială a colectivității pe care o reprezintă.

Instituția muzeală vrânceană are o misiune specifică, care include scopuri la nivel educativ, cultural, de cercetare științifică și de divertisment. Îndeplinirea rolurilor variate ale muzeelor din municipiul Focșani și județ, se face prin oferirea către public, a unor produse/servicii specifice. Expozițiile permanente și cele temporare, activitățile instructiv – educative, constituie modalități de comunicare a mesajului instituției muzeale vrâncene, către comunitatea căreia i se adresează. Dacă asemenea modalități răspund exigențelor și gustului publicului vizat, muzeul își atinge în mod optim misiunea și obiectivele fixate.

Misiunea actuală a Muzeului Vrancei, ca instituție publică de cultură, este aceea de dezvoltare, cercetare, prezervare, valorificare și promovare a patrimoniului muzeal cultural și natural, în armonizare cu strategiile culturale locale, regionale și naționale, cu scopul educării și recreerii publicului.

Având în vedere faptul că Muzeul Vrancei este singura instituție de cultură care adăpostește bunuri de patrimoniu mobil din domeniile istorie, arheologie, etnografie, științe ale naturii, reprezentative la nivel local, regional și național, pentru înfăptuirea misiunii stabilite, se impun scopuri clare:

- creșterea rolului muzeului prin cunoașterea patrimoniului cultural și natural local, regional și național;
- valorificarea, dezvoltarea și conservarea valorilor patrimoniului muzeal, cultural și natural, prin lansarea de parteneriate cu instituții de învățământ, organizații neguvernamentale culturale etc.;
- participarea activă la promovarea și protejarea diversității culturale și naturale la nivel regional și național;
- cercetarea patrimoniului muzeal și valorificarea rezultatelor cercetărilor prin organizarea de expoziții, simpozioane, sesiuni științifice, publicații;
- dezvoltarea colecțiilor prin achiziționarea de valori culturale și naturale;
- asigurarea securității întregului patrimoniu;
- evaluarea și evidența patrimoniului științific, tehnic și administrativ;
- conservarea și restaurarea bunurilor muzeale culturale și naturale;
- cercetarea și valorificarea colecțiilor, publicarea rezultatelor cercetărilor prin editarea lucrărilor și participările la manifestările culturale – științifice.

Prin misiunea și obiectivele specifice, muzeul este instituția care asigură dezvoltarea durabilă culturală și naturală, având în atenție deopotrivă, atât generațiile prezente, cât și pe cele viitoare.

III. Date privind evoluțiile economice și socioculturale specifice comunității în care instituția își desfășoară activitatea

Aflat în exteriorul Carpaților de Curbură, județul Vrancea constituie o legătură între Carpații Orientali, Meridionali, Câmpia Siretului, iar sub aspect istoric, între provinciile: Moldova, Transilvania și Țara Românească, în trecut, fiind un mare vad al transumanței dinspre Țara Bârsei spre Dobrogea. Suprafața județului este de 4.857 km², ceea ce reprezintă aproximativ 2% din suprafața țării. Reședința județului Vrancea este municipiul Focșani, situat în partea de S-E a județului, ocupând o suprafață de 47,29 km² (1% din totalul județului).

Viziunea de ansamblu a evoluției economiei județului Vrancea este reprezentată de sectorul de servicii, cel al industriilor și construcțiilor, al agriculturii și silviculturii. Specificul regional cu însemnătate, este cel al viticulturii, care conduce la obținerea unor venituri substanțiale la nivelul

județului, prin dezvoltarea potențialului de producție, prelucrare și desfacere a recoltei. Suprafața viticolă, producția de struguri și vin, plasează județul Vrancea pe primul loc la nivel național.

Se remarcă agricultura, ca un sector de bază în economia vrânceană, cu precădere în zona de câmpie, unde se practică pe soluri compacte, în asociație cu sectorul zootehnic. În schimb, o agricultură de subzistență se întâlnește în regiunile de deal, din cauza proprietății agricole foarte fragmentate și a lipsei forței de muncă angajată permanent.

S-a produs o industrializare a județului în scopul redresării situației economice, fapt ce a determinat crearea unei culturi industriale; totuși, mediul de afaceri este dominat de întreprinderile active din domeniul comerțului, al prestărilor de servicii, în timp ce sectorul industriei prelucrătoare – textile, vitivinicol, utilități publice – este mai slab reprezentat.

Dimensiunile socioculturale vrâncene, aduc în atenția comunității, o serie de relații permanente stabilite cu elementele patrimoniului cultural și natural, cu personalul specializat și publicul doritor de cultură și divertisment, contribuind împreună la realizarea unei imagini emblematice a județului Vrancea.

Ținutul Vrancei este un județ multicultural, care deține o bună infrastructură de instituții de cultură. O serie de instituții și organizații nonguvernamentale, cu capital de stat sau privat din domeniul cultural – educativ și socioeconomic, contribuie la păstrarea, conservarea și valorificarea moștenirii culturale tradiționale, prin activitățile care se adresează comunității locale. Dintre acestea amintim: Biblioteca Județeană „Duiliu Zamfirescu” Focșani, Centrul Cultural Vrancea, Ateneul Popular „Maior Gheorghe Pastia” Focșani, Ansamblul Folcloric Profesionist „Țara Vrancei”, Teatrul Municipal „Maior Gheorghe Pastia” Focșani, Galeriile de Artă Focșani, Casa de Cultură a Sindicatelor „Leopoldina Bălănuță”, Direcția Județeană pentru Cultură Vrancea, Inspectoratul Școlar Județean Vrancea, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți”.

Analiza pieței culturale vrâncene relevă existența instituțiilor apropiate ca preocupări și oferte culturale Muzeului Vrancei, instituții cu care trebuie să se mențină și să se dezvolte relații de parteneriat în proiectele viitoare.

IV. Dezvoltarea specifică a instituției

Documentele de referință necesare analizei dezvoltării instituției sunt prezentate în Anexele 1 – 3, care fac parte din prezentul Caiet de Obiective, după cum urmează:

Anexa nr. 1. Organigrama Muzeului Vrancei

Regulamentul de organizare și funcționare a Muzeului Vrancei

Anexa nr. 2. Statul de funcții al Muzeului Vrancei

Anexa nr. 3. Bugetul aprobat al instituției - pe ultimii trei ani

4.1. Scurt istoric al instituției, de la înființare până în prezent

Originile muzeului se regăsesc de timpuriu, în anul 1928, când, din inițiativa profesorului Alexandru Arbore, la Liceul „Unirea din Focșani” se constituie o colecție de obiecte istorice și etnografice.

Sărbătorirea în anul 1931 la Focșani, a 40 de ani de existență a Ligii Culturale, a marcat momentul înființării Muzeului Regional al Putnei. Prin sprijinul profesorilor Alexandru P. Arbore, Nicolae Alexandru Rădulescu, Ion Diaconu, colecția muzeului s-a îmbogățit cu noi bunuri arheologice, etnografice, memorialistice, astfel încât, la sfârșitul anului 1936, patrimoniul Muzeului Regional totaliza peste 100 piese.

Cu începuturile unei cercetări istorice timide, sporadice, cu mărturii documentare reduse ca număr și conținut științific, insuficiente pentru un spațiu intrat în conștiința Neamului ca simbol al Unirii, al jertfei și al biruinței, după un șir lung de evenimente, în vara anului 1951, ia ființă în

Focșani, ca instituție de stat, Muzeul de Istorie și Etnografie, avându-l ca director, pe profesorul Ion Diaconu.

Între anii 1972 – 1974, ca urmare a unei activități intense de cercetare, documentare și de îmbogățire a patrimoniului prin achiziții și donații, s-au reorganizat toate expozițiile de bază ale muzeului focșănean, pe epoci istorice: Istorie veche și arheologie, Ev Mediu, Istorie modernă și contemporană.

Anul 1979, marchează inaugurarea unei ample expoziții etnografice, structurată pe prezentarea ocupațiilor tradiționale (păstorit, rotărit, viticultură, meșteșuguri artistice) ale locuitorilor din Vrancea, a portului popular vrâncean și al textilelor țesute în casă.

În același an, Muzeul de Istorie și Etnografie devine Complex Muzeal Județean prin comasare cu Muzeul de Științe ale Naturii din Focșani.

Din 28 septembrie 1994, instituția primește denumirea oficială de Muzeul Vrancei, în prezent fiind subordonată Consiliului Județean Vrancea, având în structura sa organizatorică și administrativă, secții, muzee, case memoriale, mausolee, un muzeu municipal mixt în orașul Adjud și un laborator de conservare și restaurare a pieselor de patrimoniu.

După perioade însemnate de organizări și reorganizări tematice și administrative, impuse de istoria vremii și dezvoltarea științifică a patrimoniului cultural, instituția muzeală vrânceană, parcurge cu seriozitate și profesionalism, etapă cu etapă, scara valorică, conturând de fiecare dată, o înfățișare și o redimensionare a patrimoniului la valențe din ce în ce mai mari, până la realitatea prezentului.

4.2. Criterii de performanță ale instituției în ultimii trei ani:

Nr. crt.	Indicatori de performanță	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017
1.	Cheltuieli pe beneficiar (subvenție + venituri-cheltuieli de capital)/nr. de beneficiari	45,11	38,22	33,09
2.	Fonduri nerambursabile atrase (lei)	-	-	-
3.	Număr de activități specifice	322	350	370
4.	Număr de apariții media (fără comunicate de presă)	80	77	90
5.	Număr de beneficiari neplătitori	20400	22500	34000
6.	Număr de beneficiari plătitori	50300	91656	100000
7.	Număr de expoziții/Număr de evenimente/Număr de reprezentații/Frecvența medie zilnică	31	15	20
8.	Număr de proiecte/acțiuni culturale	322	350	370
9.	Venituri proprii din activitatea de bază	77529	107983	142700
10.	Venituri proprii din alte activități	3535	12803	8300

4.3. Scurtă descriere a patrimoniului instituției (sediul, spații, dotări etc.)

Muzeul Vrancei are în administrare spații destinate activităților muzeistice amplasate în imobile distincte, situate atât în municipiul Focșani, cât și în orașele și comunele din județ.

Spațiile sunt organizate în zone de expunere a patrimoniului (au amenajate expoziții permanente și temporare), în zone de depozitare a patrimoniului (sunt înmagazinate și păstrate sub formă de colecții, patrimoniul cultural și natural), în sectoare destinate restaurării și conservării patrimoniului (laboratoare) și partea administrativă (cabinet manager/director, birouri, dependințe etc.).

Științific, activitatea este structurată pe secții: *Istorie, Etnografie, Științe ale Naturii și Laboratorul de Restaurare și Conservare.*

Secția de Istorie – deține în Focșani, o expoziție permanentă de istorie și arheologie organizată într-un imobil declarat monument istoric, alături de Muzeul Unirii amenajat în clădirea

Poșta Veche, vechiul Hotel „Cimbru”. Secția dispune de un spațiu expozițional extins pentru expozițiile permanente, dar și pentru cele temporare, unde de asemenea, se desfășoară activități educative cu elevi, sesiuni și simpozioane naționale, lansări de carte etc.

Mausoleele din Focșani, Mărășești, Mărăști și Soveja valorifică un patrimoniu bogat, care reflectă aspecte și momente importante din istoria patriei noastre. Mausoleele din Mărășești, Mărăști și Soveja, sunt extinse cu un muzeu care completează conținutul științific al tematicii expoziției de bază.

Muzeul memorial „Alexandru Vlahuță” din comuna Dragosloveni și casa memorială „Ioan Roată” din comuna Câmpuri oferă imaginea veridică a epocii, a personalității, a valorii culturale și istorice, a locului ocupat în cultura română a acestor monumente și a personalităților care au marcat cultura și istoria acelor timpuri.

Depozitarea colecțiilor științifice este asigurată în spații speciale, fiind sistematizată pe secțiuni (artă decorativă, artă plastică, arheologie, documente, memoriale, fotografii, arme, uniforme, medalii și decorații, numismatică, știință și tehnică etc.).

Secția de Etnografie – este organizată în aer liber, în localitatea Petrești – Crângul Petrești – numără 73 gospodării țărănești și instalații tehnice populare.

Secția dispune de colecții, distribuite pe domenii și categorii: costum popular, țesături, ceramică, unelte și altele. Are în administrare un pavilion expozițional și un depozit pentru țesături, obiecte din ceramică și lemn. La intrarea în secție există un punct vânzare bilete și obiecte de artizanat.

Secția de Științe ale Naturii – funcționează temporar, într-un nou imobil, cu Expoziția permanentă de animale vii, care prezintă peste 290 exemplare din 34 specii de pești, reptile, păsări și mamifere. Patrimoniul conservat este sistematizat în colecții și depozitat în totalitate, spațiul fiind insuficient pentru proiectarea unei expoziții permanente.

Această situație a apărut ca urmare a faptului că imobilul, proprietatea muzeului (Casa Tatovici) este cuprins într-un amplu proces de consolidare și reabilitare. Până la definitivarea lucrărilor de restaurare a imobilului, patrimoniul conservat al Secției de Științe ale Naturii, care cuprinde peste 53.000 piese, va fi valorificat prin expoziții temporare și itinerante, independent, sau în parteneriat cu alte instituții muzeale din țară.

Spațiul atribuit protejării patrimoniului care nu este cuprins în expoziții este structurat pentru fiecare secție a Muzeului Vrancei, în depozite, unde obiectele beneficiază de securitate și condiții optime de microclimat (temperatură 19 – 20°C și umiditate relativă 50 – 60 %) care le asigură o stare favorabilă de conservare.

Laboratorul de Restaurare – Conservare are în dotare spații amenajate cu aparatură și tehnică de specialitate, necesare intervențiilor/tratamentelor directe și preventive, aplicate obiectelor din patrimoniul muzeului cu scopul de a le asigura o protecție corespunzătoare și o existență mai îndelungată.

Totalitatea spațiilor destinate funcționării Muzeului Vrancei (muzee, mausolee, case memoriale) sunt administrate conform specificului fiecărei secții asigurând o activitate continuă și susținută, fără disfuncții care să perturbe sau să blocheze îndeplinirea misiunii acestei instituții.

4.4. Lista programelor și proiectelor desfășurate în ultimii trei ani.

Nr.	Numele programelor și	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017
-----	-----------------------	-----------	-----------	-----------

crt.	ale proiectelor			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1.	Programul: Muzeul – Univers al cunoașterii			
	Proiecte:	- O zi la muzeu		
		-Istoria – cea dintâi carte a unei nații		
		- Trepte peste timp, dincolo de lumea cărților		
		-Aici s-au născut și au trăit oameni		
		-Să ne cunoaștem istoria		
		-Chipul Patriei		
		-Tradiții Pascale la români		
		-Cunoașterea și promovarea obiceiurilor și tradițiilor românești		
		-Să confecționăm origami		
		-Muzeul – o punte între trecut, prezent și viitor		
		-Cunoașterea și protejarea patrimoniului cultural național		
		- Prietenii muzeului		
		-Casele și oamenii de altădată		
2.	Programul: România și Războiul de Întregire Națională			
	Proiecte:		-Drumul de glorie al armatei române	
			-Să ne cunoaștem istoria	
			-Amintiri din perioada monarhiei	
			-Să cunoaștem județul Vrancea	
			-Sesiunea națională de comunicări, ”100 de ani de la intrarea României în Războiul pentru Unitatea Națională”	
3.	Programul: Epopeea românească: Mărăști–Mărășești – Oituz (iulie – august 1917)			
	Proiecte:			- Vrancea și Marele Război (1916 - 1918)

				-100 de ani de la luptele de la Mărăști și Mărășești
				-Eroul Necunoscut – simbol al eroismului național
				-Împlinirea unui secol de la eroicele bătălii de la Mărăști și Mărășești
				-100 de ani Mărăști – Mărășești. Munții Vrancei, jertfă și biruință
				-În linia întâi
				-România în Primul Război mondial. Mărturii ale timpului

4.5. Programul minimal realizat pe ultimii 3 ani

Nr. crt.	Program	Scurtă descriere a programului	Nr. proiecte în cadrul programului	Denumirea proiectului	Buget prevăzut pe program ² (lei)	Buget consumat la finele anului
1.	Muzeul – Univers al cunoașterii	Evidențierea posibilităților instituției muzeale de a oferi deschidere în varii domenii de cunoaștere.	13	<ul style="list-style-type: none"> - O zi la muzeu - Istoria – cea dintâi carte a unei nații - Trepte peste timp, dincolo de lumea cărților -Aici s-au născut și au trăit oameni -Să ne cunoaștem istoria -Chipul Patriei -Tradiții Pascale la români -Cunoașterea și promovarea obiceiurilor și tradițiilor românești -Să confecționăm origami -Muzeul – o punte între trecut, prezent și viitor -Cunoașterea și protejarea patrimoniului cultural național - Prietenii muzeului -Casele și oamenii de altădată 	20.000	20.000
2.	România și Războiul de Întregire Națională	Elogiu adus generațiilor care au împlinit dezideratul secular de unitate națională.	5	<ul style="list-style-type: none"> -Drumul de glorie al armatei române -Să ne cunoaștem istoria -Amintiri din perioada monarhiei -Să cunoaștem județul 	20.000	20.000

				Vrancea -Sesiunea națională de comunicări ”100 de ani de la intrarea României în Războiul pentru Unitatea Națională”		
3.	Epopoea românească: Mărăști– Mărășești – Oituz (iulie – august 1917)	Cultivarea sentimentului de mândrie patriotică și recunoștință pentru strălucitele victorii care au menținut unitatea statală a României.	7	- Vrancea și Marele Război (1916 - 1918) -100 de ani de la luptele de la Mărăști și Mărășești -Eroul Necunoscut – simbol al eroismului național -Împlinirea unui secol de la eroicele bătălii de la Mărăști și Mărășești -100 de ani Mărăști – Mărășești. Munții Vrancei, jertfă și biruință -În linia întâi -România în Primul Război Mondial. Mărturii ale timpului	20.000	20.000

² Bugetul alocat pentru programul minimal.

4.6. Alte informații (În cazul în care instituția are secții/filiale, aici vor fi prezentate și informații referitoare la acestea.)

În timpul parcurs de la înființare, Muzeul Vrancei se dezvoltă atât ca număr de specialiști, dar și ca număr de mărturii culturale arheologice, etnografice, memoriale etc. intrate în patrimoniul muzeistic, ca urmare a amplei activități de cercetare și valorificare a istoriei locale și naționale.

În structura actuală a muzeului intră: Secția de Istorie, Muzeul Unirii, Secția de Științe ale Naturii, Secția de Etnografie din Crângul Petrești, Mausoleele și muzeele de la Mărășești, Mărăști, Soveja și Focșani, Muzeul memorial „Alexandru Vlahuță” din Dragosloveni, Casa memorială „Ioan Roată” din comuna Câmpuri, Muzeul orașenesc mixt din Adjud.

Secția de Istorie funcționează într-o clădire de patrimoniu situată în Focșani, b-dul. Gării, nr. 1. Din anul 2004, prezintă o expoziție de bază reorganizată într-o formă tematică și estetică, aptă să reflecte științific și sugestiv întreaga evoluție a societății umane din cele mai îndepărtate epoci până în prima jumătate a secolului al XX-lea, reorganizare necesară, raportată la principiile expoziționale și cerințele actuale ale muzeologiei și muzeografiei.

Segmentul expozițional afectat epocilor istorice: Preistorie, Antichitate, Ev Mediu s-a axat pe rezultatele cercetărilor și descoperirilor arheologice din așezările și necropolele de la Căndești, Coroteni, Mănăstioara, Pădureni, Câmpineanca, Mera, Bordești. S-au expus obiecte ilustrative pentru ocupații, meșteșuguri, dar și piese de ceramică și obiecte de cult care conferă expoziției valoare științifică și documentară. Locul și rolul Bisericii Ortodoxe în viața, permanența și continuitatea poporului român ocupă un loc important în expoziție, prin prezentarea monumentelor de cult din Vrancea, a unor creații culturale și spirituale de certă valoare artistică și documentară (Mănăstirea Mera, Mănăstirea Bordești, activitatea mitropolitului Varlaam).

Într-un spațiu mai larg, se prezintă Epoca modernă, cu principalele evenimente: Unirea din 1859, Războiul de Independență din 1877. De interes ca informare și reflectare muzeistică sunt mărturiile referitoare la viața și activitatea unor personalități, precum și cele privind viața administrativă, economică și culturală a orașului Focșani în prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Muzeul Unirii. Într-un oraș cu un trecut istoric încărcat de semnificații, a căror rezonanțe vibrează cu tărie în conștiința prezentului, existența și organizarea unui Muzeu al Unirii au devenit o datorie, o obligație, precum și modul concret în care urma să se exprime prețuirea înaintașilor, făuritori ai statului național modern român.

Beneficiind de existența unei clădiri de patrimoniu național cu valențe arhitectonice și istorice deosebite, așezată pe un loc în care s-au desfășurat cele mai emoționante evenimente ale anilor Unirii Principatelor, Consiliul Județean Vrancea a inițiat și finanțat restaurarea fostului Hotel „Cimbru”, datând de la începutul veacului al XIX – lea. În această clădire, între 1859 – 1862, au fost găzduite personalități politice ale vremii, membrii Comisiei Centrale, Mihail Kogălniceanu, Vasile Melinescu, Nicolae Golescu, Nicolae Șutu și alții.

Expoziția se deschide cu un prim grupaj de mărturii documentare, publicistice, muzeistice, care ilustrează exprimarea cu tărie în zilele Revoluției de la 1848, a năzuinței de unire a românilor din Moldova, Țara românească și Transilvania.

Prin documente originale, publicații și fotografii, obiecte și mărturii muzeistice, anii 1856 – 1859 marcați de hotărâtă și efervescentă luptă pentru Unirea Principatelor Române, își recapătă strălucirea cuvenită.

Documentele și publicațiile referitoare la domnia lui Alexandru Ioan Cuza, la reformele timpului, la consolidarea statului național unitar România, obiectele aparținând familiei, picturile și litografiile epocii, recompun și redau strălucirea chipului întâiului Domn al României moderne.

Prin valorile muzeistice expuse, documente, obiecte, publicații, fotografii, expoziția muzeului se apropie de realitatea anilor 1859 – 1862, când focșănenii se mândreau cu faptul că orașul lor găzduiește Comisia Centrală, că aici se gândea și se puneau temeliile legislative ale tânărului stat român modern.

Documentele originale ale Comisiei Centrale, Protocoalele ședințelor acesteia și Proiectul de Constituție elaborat de Mihail Kogălniceanu, redau sugestiv importanța Comisiei Centrale de la Focșani, înscrisă pentru evoluția statului român.

Patrimoniul muzeal existent readuce și reasează la locurile cuvenite în istoria națională, pe militanții uniuniști focșăneni Gheorghe Apostoleanu și Dumitru Dăscălescu.

În organizarea expoziției de bază a Muzeului Unirii, având ca temă principală - Locul și rolul Focșanilor în desfășurarea evenimentelor anilor 1848 – 1866, pentru înțelegerea și reflectarea cât mai apropiată de imaginea timpului istoric ca atare, s-au conceput și realizat, ca părți integrante, trei expoziții în sălile adiacente, axate pe trei teme distincte, fiecare cu semnificații proprii.

Cum Muzeul Vrancei posedă în colecțiile sale un bogat patrimoniu legat de mari personalități ale culturii, științei și vieții politice naționale, acestea reflectând nu numai mediul în care au trăit, ci și epoca respectivă, includerea acestora în spațiul expozițional al Muzeului Unirii, devenea necesară, benefică și obligatorie.

În prima sală, atmosfera epocii, ambientul socio – economic și cultural sunt realizate prin expunerea unor obiecte, piese de mobilier, de interior, de uz casnic, de port, pictură, de artă decorativă. Aparținând familiilor Zamfirescu, Mincu, Longinescu, pe lângă valoarea lor artistică, estetică, documentară, piesele au și o certă valoare memorialistică.

A doua încăpere reunește piese de mobilier, țesături, icoane, picturi de epocă, cu trăsături artistice ale unui stil românesc, influențat pregnant de valorile artei populare, care a dominat, paralel

cu stilul occidental, mediul socio – economic și cultural românesc în a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

De o însemnătate istorico – documentară deosebită este reconstituirea unui oficiu farmaceutic din Focșani de la jumătatea secolului al XIX-lea. Sunt expuse piese de mobilier, recipiente, piese de laborator, vase din ceramică și metal, prese, balanțe, mojar, sticlărie de laborator etc.

Prin vechimea și raritatea lor, prin proveniența lor de la cele mai vechi farmacii din Focșani, înființate în deceniile 4 – 6 ale secolului al XIX-lea (Oravetz și Huzum), prin valoarea lor documentară privind domeniul ca atare, aceste mărturii aparțin deopotrivă patrimoniului istoric local și național.

Ca semnificație culturală și istorică, Muzeul Unirii, prin mărturiile prezentate, se înscrie ca unul dintre argumentele incontestabile și expresive ale adevărului istoric sintetizat în sintagma Focșani – Orașul Unirii, alăturându-l celorlalte „*Capitale ale Unirii*”: Iași, București, Cernăuți, Chișinău și Alba Iulia.

După inaugurarea sa, Muzeul Unirii a devenit gazdă a multor manifestări culturale – științifice de nivel național și județean.

Mausoleul Mărășești a fost construit din inițiativa Societății Ortodoxe a Femeilor Române, participante la Congresul Societății din ziua de 8 iunie 1919 și s-a ridicat pe locul unde s-a purtat una din cele mai mari bătălii ale Primului Război Mondial și unde armata română a reușit să strălucească cu victorie.

Piatra de temelie a fost pusă la 6 august 1923, pe locul donat la 14 iulie 1921 de către Georges Ulise Negropontes. Construcția s-a înălțat după planurile arhitectului George Cristinel. În ziua de 27 septembrie 1923, a avut loc solemnitatea inaugurării criptelor (ceea ce constituie „parterul” Mausoleului) în prezența reginei Maria, a unor înalte oficialități și personalități ale timpului. Epuizarea resurselor financiare a determinat întreruperea lucrărilor pentru 12 ani. La 6 august 1936, cu prilejul comemorării a 19 ani de la declanșarea bătăliei de la Mărășești, se anunță oficial decizia de continuare a construcției Mausoleului. În exterior a fost decorată cu metope în care sunt redată aspecte din timpul luptelor de la Mărășești, sculptate de Cornel Medrea și Ion Jalea, iar în interior „Cupola Gloriei” a fost pictată în frescă de Eduard Săulescu.

La 18 septembrie 1938 a fost finalizată construcția și a avut loc inaugurarea în prezența regelui Carol al II-lea. Mausoleul adăpostește 154 de cripte individuale și 9 comune, în care sunt adăpostite osemintele a 5.073 de ostași și ofițeri, sarcofagul generalului Eremia Grigorescu, precum și o bisericuță.

Într-o clădire separată, s-a organizat „Muzeul luptelor de la Mărășești” în care s-au expus obiecte ce au aparținut Ecaterinei Teodoroiu arme și armament folosit în luptele de la Mărășești, fotografii, documente, medalii și brevete acordate unor eroi.

În fiecare an, în ziua de 6 august, sunt organizate ample manifestări de comemorare a celor căzuți în timpul marilor bătălii din vara anului 1917.

Mausoleul Mărăști este amplasat în satul Mărăști, comuna Răcoasa. Pe aceste locuri, în zilele de 11/24 iulie – 19 iulie/1 august 1917, armata română comandată de către generalul Alexandru Averescu, a reușit să obțină „prima adevărată și deplină victorie românească” – după cum o aprecia Nicolae Iorga.

Pentru glorificarea eroismului ostașilor români s-a înălțat Mausoleul Mărăști din inițiativa unor ofițeri și generali ai Armatei a 2-a române, care au pus bazele „*Societății Mărăști*”. Construcția a fost ridicată pe Cota 536 unde s-a desfășurat lupta.

În ziua de 10 iunie 1928 a fost pusă piatra fundamentală a Mausoleului în prezența unei numeroase asistențe. Monumentul este opera arhitectului Pande Șerbănescu – absolvent al Școlii Superioare de Arhitectură din Paris, iar fațadele au fost decorate cu basoreliefuluri din bronz, operele sculptorului Aurel (Nache) Bordenache. Lucrările au fost executate în antrepriză de Gavril Petrescu. Cei doi vulturi care străjuiesc intrarea în curtea Mausoleului sunt opera sculptorului Spiridon Georgescu. Bustul generalului Alexandru Averescu este opera sculptorului Oscar Späethe.

La subsol se află 12 cripte - osuar în care s-au înhumat osemintele a 5.342 eroi români căzuți pe aceste meleaguri, precum și sarcofagele a patru generali: Alexandru Averescu (conandantul Armatei a II-a), Arthur Văitoianu (comandantul Corpului I), Nicolae Arghirescu (comandantul Diviziei a VI-a) și Alexandru Mărgineanu (comandantul Diviziei a III-a).

La subsol s-a organizat un mic punct muzeal cu câteva obiecte personale ale lui Arthur Văitoianu, iar la demisol s-au expus arme și armament din timpul Primului Război Mondial.

Mausoleul Soveja se află în localitatea Dragosloveni, comuna Soveja și s-a înălțat în memoria celor căzuți în luptele de pe Valea Șușiței, din vara anului 1917. Solemnitatea punerii pietrei ctitoriale a avut loc joi, 27 septembrie 1923, din inițiativa Societății „*Vădulele de război*” și „*Cultul Eroilor*”. Arhitect: George Cristinel. Construcția lui a durat până în anul 1928 când s-au acoperit nișele cu plăcile de marmură cu numele eroilor, iar Mausoleul a fost inaugurat în anul 1929.

În interior se află criptele în care au fost reînțumați 528 de români, ruși, germani, austrieci și unguri. În fața criptelor s-au montat plăci de marmură pe care s-au inscripționat numele celor înțumați. Osuarul adăpostește osemintele a 1.612 ostași neidentificați. Numărul militarilor germani este de 279, înțumați în anul 1917.

În clădirea din spatele mausoleului s-a amenajat un muzeu în care sunt expuse mărturiile fotodocumentare, arme, picturi cu aspecte din timpul luptelor din vara anului 1917.

Mausoleul Focșani. Inițiativa ridicării Mausoleului - Osuar al Eroilor a aparținut generalului Toma Lișcu – comandantul Diviziei a VI-a, ajutat de către locotenent – colonelul Dumitru Carlaonț. Construcția mausoleului din Focșani a fost începută încă din anul 1925, fiind proiectat de către arhitectul Ștefan Balosin. Ridicarea Mausoleului – Osuar din Focșani s-a dovedit a fi destul de anevoioasă și a necesitat un mare efort în a asigura sumele necesare construcției monumentului. În întreaga țară se făceau eforturi deosebite pentru ridicarea însemnelor de cinstitie a Eroilor Neamului căzuți pe câmpurile de luptă din timpul Războiului de Reîntregire a României.

Lucrările la ridicarea Mausoleului – Osuar s-au realizat între anii 1925 – 1927, iar în următorii doi ani (1927 – 1928), acestea au stagnat din cauza lipsei de fonduri, ele fiind totuși reluate în anul 1929.

Toate eforturile locale pentru terminarea mausoleului s-au dovedit ineficiente. Spectacolele, concertele, conferințele, chetele, balurile, vânzarea cărților poștale sau a cărămizilor, sprijinul financiar acordat de către Primăria Focșani etc. nu au putut să asigure fondurile necesare pentru acoperirea cheltuielilor pe care le reclama construirea Mausoleului.

În anul 1937, el nu era încă acoperit cu tablă. Bombardamentele din iulie 1944 au produs „stricăciuni” așezământului. Între anii 1952 – 1955, controalele efectuate la Mausoleul Focșani au constatat profanări ale monumentului, dar și dezinteres și nepăsare condamnabile din partea autorităților locale.

De abia între anii 1958 – 1959, s-au efectuat reparații, Mausoleul fiind considerat în Focșani „*un monument de venerație a orașului*”.

După cutremurul din anul 1977 s-au executat noi lucrări de reparații și tot atunci a fost organizată, în interiorul mausoleului, o miniexpoziție foto – documentară. Aceasta vorbea

vizitatorilor despre eroismul și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă militarii ce-și dormeau somnul de veci în criptele Mausoleului.

Din anul 1990, monumentul a servit ca biserică de cult pentru enoriașii din zonă, deși schimbarea destinației monumentului era ilegală.

În anul 2008 a revenit la situația sa inițială, de monument memorial și totodată a intrat în ample lucrări de restaurare. Prin Proiectul „Drumul de glorie al Armatei Române în Primul Război Mondial” (finanțat cu fonduri europene), s-au urmărit restaurarea, consolidarea, reabilitarea și introducerea într-un circuit turistic a Mausoleelor de la Focșani, Mărășești, Mărăști și Soveja.

Lucrările de restaurare s-au finalizat în vara anului 2012, când a avut loc și recepția lui, la 6 iunie.

Pe frontispiciul frontonului, de o parte și alta a unui cartuș în care sunt redată în relief atributele vitejiei și victoriei - spada și baioneta -, s-a inscripționat cu litere în relief „PRO – PATRIA”.

Muzeul memorial „Alexandru Vlahuță” se află în localitatea Dragosloveni, comuna Dumbrăveni.

La propunerea Muzeului de Istorie Focșani, Muzeul memorial a fost organizat în anul 1958 chiar în casa în care a locuit câțiva ani din viață (până în anul 1916), scriitorul Alexandru Vlahuță. Muzeul a fost inaugurat în ziua de 5 septembrie 1958, cu prilejul Centenarului nașterii lui Alexandru Vlahuță.

Aici a fost și locul de întâlnire al celor trei prieteni: Caragiale, Delavrancea și Vlahuță. În camerele de la parter și etaj s-a reconstituit atmosfera specifică epocii în care a trăit scriitorul, cu ajutorul materialului fotodocumentar, al unor piese de mobilier și de artă decorativă care i-au aparținut. Expoziția fotodocumentară organizată în una din camere oferă vizitatorului o succintă prezentare a vieții și activității marelui dispărut.

Mulți ani, în luna noiembrie, aici s-a desfășurat manifestarea literară „Salonul literar Dragosloveni”.

Casa memorială „Ioan Roată” din localitatea Câmpuri, a fost inaugurată la 24 Ianuarie 1959, cu ocazia Centenarului Unirii Principatelor, inițial în satul Gura Văii, apoi mutată în Câmpuri. În casa în care s-a amenajat expoziția a locuit Ioan Roată (1806 – 1882), deputat al țărânimii române în Divanul ad-hoc al Moldovei (în anul 1857), susținător fervent al Unirii românilor.

În anul 2006, s-au efectuat lucrările de reparații și, concomitent, s-a lucrat la reorganizarea științifică, reușindu-se redarea cât mai aproape de epocă, a interiorului și atmosferei locuinței în care a trăit Ioan Roată ultimele decenii de viață.

La 24 ianuarie 2007, s-a redeschis Casa memorială Ioan Roată, în perspectiva împlinirii a 125 de ani de la moartea sa (19 februarie 1882).

Personalitatea lui Ioan Roată, de militant pentru Unire și îmbunătățire a sorții țăranilor, trăsăturile arhitectonice de locuință specifică Țării Vrancei, fac din acest obiectiv istoric și muzeistic, un punct de atracție și de interes pentru cei care îl vizitează.

Secția de Etnografie din Crângul Petrești a fost inaugurată în anul 1978, apărând ca o necesitate culturală de mare importanță pentru păstrarea și punerea în valoare a patrimoniului etnografic al județului Vrancea – leagăn străvechi și minunate tradiții, acel sâmbure de formațiune politică locală – cu istorie zbuciumată, care a oferit și oferă certe dovezi de viață și cultură.

Amplasată în cadrul natural al Crângului Petrești, Secția de Etnografie, a fost gândită ca un sat vrâncean cu specificul său. Secția cuprinde 73 de construcții autentice grupate în 32 de complexe

cu peste 6.000 de obiecte diferite. Este structurată pe două sectoare: al instalațiilor tehnice țărănești (mori, pive, joagăre) și al gospodăriilor țărănești și construcțiilor de interes public (școală, primărie).

Gospodăriile au fost prezentate pe zone de relief (de munte, de deal și de șes) și pe tipuri tradiționale (case de munte din lemn cu stâlpi crestați sau case de la șes acoperite cu stuf sau paie). Interioarele acestor gospodării cuprind o varietate de piese cu o motivație ornamentală specifică, bogată și impresionantă prin forța de expresie și coloritul natural. Ca trăsătură comună a obiectelor expuse se remarcă îmbinarea armonioasă a laturii funcționale cu cea estetică și artistică.

Secția de Științe ale Naturii a funcționat într-o frumoasă clădire de patrimoniu (Casa Tatovici), situată în Focșani, pe strada Cuza Vodă, nr. 35. La baza constituirii secției au stat colecțiile particulare ale profesorului Anghel (Anghelie) Bardan, care în anul 1948 le-a pus la dispoziția Filialei de Vânătoare Putna, spre păstrare și vizionare.

După mai multe locații și titulaturi, în anul 1950 i s-au repartizat localurile din strada Republicii, nr. 79, iar în anul 1958 a primit titulatura de Muzeu de Științe ale Naturii, având în patrimoniu un număr de 334 de piese, iar tematica expoziției de bază se axa pe probleme de vânătoare.

În anul 1968 se deschide un muzeu modern în care s-au prezentat după principii noi (ecologice și dioramice), ecosistemele reprezentative pentru județul Vrancea, având în componența sa și un parc zoo.

În anul 1979 muzeul devine secție a Complexului Muzeal Vrancea, iar din anul 1980 parcul zoologic aferent muzeului a fost mutat în Crângul Petrești (până în aprilie 2007).

După demolarea clădirilor din anii 1983 – 1984, secția s-a mutat în clădirea în care a funcționat până în anul 2016. În anul 1989, la demisolul secției a fost inaugurat primul acvariu focșănean, care prezenta floră și faună acvatică vie, exotică și indigenă, organizat în 16 acvarii și nouă bazine mari. În anul 2009 acvariul s-a extins prin adăugarea unor viețuitoare de uscat, astfel, în iulie 2010 a fost inaugurată prima expoziție de animale vii, specializată pe animale de companie, care adăpostea specii de pești, reptile, păsări și mamifere mici.

Secția deține un bogat patrimoniu, format din peste 53.000 de piese, constituit pe colecții: entomologie, ornitologie, mineralogie, un valoros ierbar etc. Din cauza spațiului insuficient, ca activitate expozițională funcționează în noul sediu doar cu Expoziție de animale vii. Piese conservate sunt păstrate în depozit.

Activitate de cercetare este dirijată pe valorificarea și ocrotirea patrimoniului, dar și spre rezervațiile naturale și ariile protejate din Vrancea.

Muzeul orășenesc mixt Adjud s-a organizat în localitatea cu același nume. Așezarea sa geografică, cadrul natural în care s-a dezvoltat cu particularități distincte – mărturiile arheologice și istorice, locul și rolul său în istoria județului au impus ca o necesitate culturală, înființarea unui muzeu.

Începuturile acestuia se regăsesc în anii '70 ai secolului trecut, când a fost înființat inițial ca muzeu de științe ale naturii, iar mai târziu a fost completat și cu mărturii istorice, odată cu mutarea lui într-un alt imobil.

În anul 2000, beneficiind de un spațiu nou, mai generos, s-a inaugurat actuala expoziție permanentă, într-o nouă concepție, prin care istoria, ca trăire și faptă umană se regăsește în cadrul său natural de evoluție.

Mărturiile muzeistice de științe ale naturii din prima sală – flora și fauna din împrejurimile Adjudului, integrate în mediul natural al județului Vrancea –, prefațează celelalte săli în care sunt expuse mărturii arheologice, documentare și istorice ale evoluției prin timp a orașului, ale

participării locuitorilor săi la evenimentele deosebite din istoria neamului (Unirea Principatelor, Războiul de Independență de la 1877).

Laboratorul de restaurare și conservare este situat într-o clădire de sine stătătoare, din Focșani, strada Cuza Vodă, nr. 21 și este structurat pe următoarele compartimente: laborator de restaurare carte, de restaurare ceramică și metal, restaurare artă plastică, restaurare textile, laborator de taxidermie, laborator foto, laborator de conservare și laborator de investigații.

V. Sarcini pentru management

A. Sarcini pentru durata proiectului de management:

1. Strategia culturală propusă pentru perioada de 3 ani este formulată pe baza sarcinilor și obiectivelor stabilite și realizate de instituția muzeală, în concordanță cu modificările socio - culturale ale mediului în care își desfășoară activitatea și în acord cu politicile culturale naționale și județene pentru perioada respectivă. Muzeul Vrancei realizează în continuare, o tendință ascendentă a actului de cultură, conform funcțiilor specifice - de cercetare, dezvoltare, conservare, educare și recreere -, dar în același timp, își propune să dezvolte și să promoveze un turism cultural - regional prin eficientizarea patrimoniului cultural mobil și imobil, cât și a patrimoniului natural. Existența celor trei secții (Istorie, Etnografie și Științe ale Naturii), fiecare cu un bogat arsenal de bunuri culturale și naturale, justifică elaborarea unor studii științifice în vederea reevaluării activității muzeistice, ca instituție de cultură regională.

2. Prin noua strategie managerială, muzeul trebuie să răspundă exigențelor și realităților comunitare, să își extindă influențele cultural - educaționale prin competența specialiștilor în afara spațiului muzeal, atât prin promovarea patrimoniului, cât și spre orientarea în zone de interes diverse, prin oferirea unor servicii de bună calitate.

Aceste sarcini au în vedere o suită de obiective care vizează utilizarea judicioasă a resurselor umane, aplicarea unui management administrativ corelat cu necesitățile comunității și resursele instituției, prin care să se asigure o organizare eficientă a instituției, alături de stabilirea și folosirea unor standarde de calitate a activității.

Un alt obiectiv al actualei strategii se referă la bugetul de venituri și cheltuieli, prin reducerea cheltuielilor și creșterea veniturilor proprii, concomitent cu accesarea fondurilor nerambursabile europene în conformitate cu normele legale în vigoare, utilizate la modernizarea și reabilitarea infrastructurii muzeale.

Creșterea participării cetățenilor la acțiunile muzeului constituie un obiectiv permanent îndeplinit ca urmare a programelor educative prin care se realizează promovarea patrimoniului cultural și natural vrâncean.

3. În sarcina actualului management, se înscriu cu profesionalism și promptitudine transmiterea către autoritate, Consiliul Județean Vrancea (conform dispozițiilor O.U.G. nr. 189/2008 privind managementul instituțiilor publice de cultură, cu modificările și completările ulterioare), a rapoartelor de activitate și a tuturor comunicărilor necesare.

B. Sarcini specifice pentru durata proiectului de management desfășurate în cadrul instituțiilor cu specific muzeal și a colecțiilor publice

1. Constituirea științifică, administrarea, conservarea și restaurarea patrimoniului

Patrimoniul muzeal reprezintă totalitatea bunurilor, cu valoare deosebită/exceptională, din domeniile istorie, arheologie, etnografie, artistic, știință și tehnică, literatură etc., reprezentând

mărturii materiale ale evoluției mediului natural și ale relației omului cu acesta, ale potențialului creator uman. Aceste bunuri sunt documente istorice, lucrări de artă, monede, minerale, piese de îmbrăcăminte etc.

Constituirea științifică și administrarea patrimoniului

Patrimoniul Muzeului Vrancei este constituit în timp, prin achiziții, donații, colectări, schimburi intermuzeale de piese, care, ulterior sunt înregistrate în mod corespunzător, folosind mijloace de evidență specifice.

Sarcinile specifice manageriale urmăresc:

- elaborarea, respectarea și avizarea documentelor și procedurilor de specialitate privind constituirea și administrarea/gestionarea patrimoniului

Conservarea și restaurarea patrimoniului

Conservarea este acea activitate, prin care, specialiștii muzeului (conservatorii), descoperă și aplică cele mai bune tehnici pentru protejarea bunurilor culturale de acțiunea factorilor dăunători din natură (umiditate, temperatură, lumină, agenți biologici etc.) și de deteriorările produse accidental de către oameni. Conservarea are caracter preventiv și creează condiții optime de păstrare a obiectelor.

Restaurarea este o activitate cu scop curativ, care, prin intervenții minime și reversibile efectuate de specialiștii restauratori, se înlătură bolile, se combat deteriorările accidentale, cu scopul de a prelungi viața unor obiecte îmbătrânite; necesită din partea restauratorului mult tact și un deosebit simț al răspunderii. Conservarea și restaurarea sunt strâns legate între ele și implică cunoștințe aprofundate de tehnică de specialitate.

În cadrul Laboratorului de Restaurare și Conservare au loc o serie de activități prin care se asigură protejarea patrimoniului cultural și natural al muzeului.

Sarcina managerială constă în:

- cunoașterea stării de sănătate a bunurilor din patrimoniu;
- asigurarea mijloacelor și condițiilor prielnice și necesare de aplicare a măsurilor și intervențiilor de protecție pentru bunurile culturale și naturale din patrimoniul instituției muzeale.

2. Cercetarea științifică, evidența, documentarea, protejarea și dezvoltarea patrimoniului

Cercetarea științifică

Cercetarea în muzeu are un efect direct în dezvoltarea cunoașterii științifice. Prin cercetare, muzeul aduce pe lângă valoarea cercetării științifice directe, și beneficiul de a face cunoscute obiectele muzeului și istoria acestora, alături de eforturile personalului ancorat în această muncă.

Sarcinile specifice manageriale referitoare la cercetarea științifică în cadrul Muzeului Vrancei, se referă la:

- coordonarea și avizarea programului de cercetare al muzeului;
- stabilirea tipurilor de cercetare necesar a se realiza la nivelul instituției (cercetare specifică, studii interdisciplinare, studii în vederea realizării unei expoziții etc.);
- precizarea formelor de valorificare a rezultatelor cercetării (expoziții, programe educative, articole de specialitate etc.);

Documentarea

Deosebită importanță o acordă Muzeul Vrancei, documentării muzeale. Sub aspect managerial, atribuie interes dezvoltării bibliotecii de carte, fișierelor de muzeu (fișa analitică, de conservare și restaurare), arhivei documentare (protejare, conservare, dezvoltare) etc.

Protejarea, securitatea și evidența patrimoniului

Prevenirea tentativelor de sustragere sau apariție a focarelor de incendiu sunt activități extrem de importante pentru instituția muzeală. Ele sunt considerate și tratate ca o activitate a întregii instituții, a întregului personal angajat, pentru că, toți salariații se află implicați în mod permanent în activități ce au legătură cu bunurile de patrimoniu. La nivelul Muzeului Vrancei există o securitate deplină, garantată, care folosește concomitent ambele sisteme de protecție: uman și tehnic.

Organizarea sistemului de evidență este parte integrantă a securității bunurilor muzeale, acesta, presupunând o documentație formată din: registrul inventar, fișa analitică, de restaurare/conservare și fotografia obiectelor. Asigurarea securității patrimoniului începe odată cu intrarea bunurilor în muzeu și nu poate fi desprinsă de anumite obligații legate de sfera evidenței. Sistemul de evidență constituie o condiție fundamentală pentru recuperarea bunurilor care au fost sustrate.

Ca sarcini manageriale:

- implicarea în elaborarea și aplicarea programelor care acordă prioritate măsurilor de ordin preventiv;
- verificarea, ca măsurile preconizate în program să fie cunoscute și aplicate corect și în totalitate la nivelul Muzeului Vrancei;
- o sarcină a activității manageriale este aceea de a verifica și coordona ca sistemul de evidență să fie complet, fără lacune, exact și reprezentativ pentru toate colecțiile de patrimoniu.

Dezvoltarea patrimoniului

Dezvoltarea colecțiilor se referă la procedurile și mecanismele prin care se achiziționează bunuri culturale, în sensul dezvoltării patrimoniului muzeal, respectând reglementările interne în vigoare.

În sarcina managerială intră preocupările pentru dezvoltarea patrimoniului celor trei secții: Istorie, Etnografie și Științe ale Naturii, fiind cuprinse ca acțiuni:

- întocmirea documentului intern care se elaborează în funcție de politica privind dezvoltarea colecțiilor. Documentul elaborat de muzeu prevede reglementări cu privire la modalitatea de dezvoltare a colecțiilor, modul de documentare, criteriile de selectare a bunurilor culturale care vor intra în colecțiile muzeului, recepția și plata pieselor;
- stabilirea procedurilor prin care se realizează dezvoltarea patrimoniului: cumpărare, donație, schimb, descoperire arheologică, cercetare, colectare etc.

3. Punerea în valoare a patrimoniului în scopul cunoașterii, educării și recreerii

O serie de activități sunt desfășurate de muzeu, pentru a pune în valoare patrimoniul deținut, și a oferi publicului, produse/servicii în scopul cunoașterii și rezolvării problemelor care prezintă interes pentru acesta, sub aspect cultural, educațional, recreativ. Din acest punct de vedere, promovarea produselor sau a serviciilor muzeului în rândul publicului, se realizează prin selectarea corectă a tipului și mijloacelor de promovare cu impact asupra publicului țintă.

Sarcinile manageriale constau în:

- consultarea și aprobarea tematicilor expoziționale, a realizării și implementării de programe educative, în stabilirea strategiilor și tehnicilor de promovare;
- elaborarea și implementarea unor strategii de marketing pentru o mai bună promovare a instituției;
- instituirea de parteneriate cu muzee din țară și creșterea numărului de expoziții itinerante.

4. Elaborarea și punerea în aplicare a proiectelor de restaurare, cercetare, punere în valoare și dezvoltare a patrimoniului

Activitățile culturale pe care instituția muzeală le poate desfășura în cadrul comunității locale, comportă relații strategice de colaborare și parteneriat și cu alte instituții de cultură și de învățământ locale și naționale.

Impunerea Muzeului Vrancei ca instituție de cultură și educație în conștiința comunității locale, se desprinde cu ușurință din setul de programe desfășurate de aceasta, dintre care menționăm:

- dezvoltarea, conservarea și valorificarea patrimoniului;
- cercetarea științifică - promovarea și valorificarea rezultatelor;
- educația muzeală.

Creșterea gradului de atractivitate al muzeului în scopul atragerii unui număr cât mai mare de vizitatori se realizează prin diversificarea continuă a serviciilor oferite de muzeu, prin îmbunătățirea și ajustarea ofertei culturale și a materialelor publicitare și de promovare, pentru toate categoriile de vizitatori.

VI. Structura și conținutul proiectului de management

Proiectul întocmit de candidat este limitat la un număr de 60 pagini + anexe și trebuie să conțină punctul de vedere al candidatului asupra dezvoltării instituției pe durata proiectului de management.

În întocmirea proiectului se cere utilizarea termenilor conform definițiilor prevăzute în ordonanța de urgență.

În evaluarea proiectului de management se va urmări modul în care oferta candidatului răspunde sarcinilor formulate în baza prevederilor art. 12 alin. (1) din ordonanța de urgență, având în vedere următoarele prevederi, care reprezintă totodată și criteriile generale de analiză și notare a proiectelor de management:

- a) analiza socioculturală a mediului în care își desfășoară activitatea instituția și propuneri privind evoluția acesteia în sistemul instituțional existent;
- b) analiza activității instituției și, în funcție de specific, propuneri privind îmbunătățirea acesteia;
- c) analiza organizării instituției și propuneri de restructurare și/sau de reorganizare, după caz;
- d) analiza situației economico-financiare a instituției;
- e) strategia, programele și planul de acțiune pentru îndeplinirea misiunii specifice a instituției publice de cultură, conform sarcinilor formulate de autoritate;
- f) o previziune a evoluției economico-financiare a instituției publice de cultură, cu o estimare a resurselor financiare ce ar trebui alocate de către autoritate, precum și a veniturilor instituției ce pot fi atrase din alte surse.

Proiectul, structurat obligatoriu pe modelul de mai jos, trebuie să conțină soluții manageriale concrete, în vederea funcționării și dezvoltării instituției, pe baza sarcinilor formulate de autoritate.

A. Analiza socioculturală a mediului în care își desfășoară activitatea instituția și propuneri privind evoluția acesteia în sistemul instituțional existent:

1. instituții, organizații, grupuri informale (analiza factorilor interesați) care se adresează aceleiași comunități;
2. analiza SWOT (analiza mediului intern și extern, puncte tari, puncte slabe, oportunități, amenințări);
3. analiza imaginii existente a instituției și propuneri pentru îmbunătățirea acesteia;
4. propuneri pentru cunoașterea categoriilor de beneficiari (studii de consum, cercetări, alte surse de informare);
5. grupurile-țintă ale activităților instituției pe termen scurt/mediu;
6. profilul beneficiarului actual.

B. Analiza activității instituției și propuneri privind îmbunătățirea acesteia:

1. analiza programelor și a proiectelor instituției;
2. concluzii:
 - 2.1. reformularea mesajului, după caz;
 - 2.2. descrierea principalelor direcții pentru îndeplinirea misiunii.

C. Analiza organizării instituției și propuneri de restructurare și/sau de reorganizare, după caz:

1. analiza reglementărilor interne ale instituției și a actelor normative incidente;
2. propuneri privind modificarea reglementărilor interne;
3. analiza capacității instituționale din punctul de vedere al resursei umane proprii și/sau externalizate;
4. analiza capacității instituționale din punct de vedere al spațiilor și patrimoniului instituției, propuneri de îmbunătățire;
5. viziunea proprie asupra utilizării instituției delegării, ca modalitate legală de asigurare a continuității procesului managerial.

D. Analiza situației economico-financiare a instituției:

Analiza financiară, pe baza datelor cuprinse în caietul de obiective:

1. analiza datelor de buget din caietul de obiective, după caz, completate cu informații solicitate/obținute de la instituție:
 - 1.1. bugetul de venituri (subvenții/alocații, surse atrase/venituri proprii);
 - 1.2. bugetul de cheltuieli (personal; bunuri și servicii din care: cheltuieli de întreținere, colaboratori; cheltuieli de capital);
2. analiza comparativă a cheltuielilor (estimate și, după caz, realizate) în perioada/perioadele indicată/indicate în caietul de obiective, după caz, completate cu informații solicitate/obținute de la instituție:

Nr. crt.	Programul/proiectul	Devizul estimat	Devizul realizat	Observații, comentarii, concluzii
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	Total:			

3. soluții și propuneri privind gradul de acoperire din surse atrase/venituri proprii a cheltuielilor instituției:

3.1. analiza veniturilor proprii realizate din activitatea de bază, specifică instituției (în funcție de tipurile de produse/servicii oferite de instituțiile de cultură - spectacole, expoziții, servicii infodocumentare etc.), pe categorii de produse/servicii, precum și pe categorii de bilete/tarife practicate: preț întreg/preț redus/bilet profesional/bilet onorific, abonamente, cu menționarea celorlalte facilități practicate;

3.2. analiza veniturilor proprii realizate din alte activități ale instituției;

3.3 analiza veniturilor realizate din prestări de servicii culturale în cadrul parteneriatelor cu alte autorități publice locale;

4. soluții și propuneri privind gradul de creștere a surselor atrase/veniturilor proprii în totalul veniturilor:

4.1. analiza ponderii cheltuielilor de personal din totalul cheltuielilor;

4.2. analiza ponderii cheltuielilor de capital din bugetul total;

4.3. analiza gradului de acoperire a cheltuielilor cu salariile din subvenție/alocație;

4.4. ponderea cheltuielilor efectuate în cadrul raporturilor contractuale, altele decât contractele individuale de muncă (drepturi de autor, drepturi conexe, contracte și convenții civile);

4.5. cheltuieli pe beneficiar, din care:

a) din subvenție;

b) din venituri proprii.

E. Strategia, programele și planul de acțiune pentru îndeplinirea misiunii specifice a instituției, conform sarcinilor formulate de autoritate:

Propuneri, pentru întreaga perioadă de management:

1. viziune;

2. misiune;

3. obiective (generale și specifice);

4. strategia culturală, pentru întreaga perioadă de management;

5. strategia și planul de marketing;

6. programe propuse pentru întreaga perioadă de management;

7. proiectele din cadrul programelor;

8. alte evenimente, activități specifice instituției, planificate pentru perioada de management.

F. Previzionarea evoluției economico-financiare a instituției publice de cultură, cu o estimare a resurselor financiare ce ar trebui alocate de către autoritate, precum și a veniturilor instituției ce pot fi atrase din alte surse

1. Proiectul de buget de venituri și cheltuieli pe perioada managementului:

Nr. crt.	Categorii	Anul...	...	Anul ...
(1)	(2)	(3)	(...)	(...)
1.	TOTAL VENITURI, din care: 1.a. venituri proprii, din care: 1.a.1. venituri din activitatea de bază 1.a.2. surse atrase 1.a.3. alte venituri proprii 1.b. subvenții/alocații 1.c. alte venituri			
2.	TOTAL CHELTUIELI, din care: 2.a. Cheltuieli de personal, din care: 2.a.1. Cheltuieli cu salariile 2.a.2. Alte cheltuieli de personal 2.b. Cheltuieli cu bunuri și servicii, din care: 2.b.1. Cheltuieli pentru proiecte			

2.b.2. Cheltuieli cu colaboratorii			
2.b.3. Cheltuieli pentru reparații curente			
2.b.4. Cheltuieli de întreținere			
2.b.5. Alte cheltuieli cu bunuri și servicii			
2.c. Cheltuieli de capital			

2. Numărul estimat al beneficiarilor pentru perioada managementului:

2.1. la sediu;

2.2. în afara sediului.

3. Programul minimal estimat pentru perioada de management aprobată

Nr. crt.	Program	Scurtă descriere a programului	Nr. proiecte în cadrul programului	Denumirea proiectului	Buget prevăzut pe program ³ (lei)
Primul an de management					
1					
...					
...					
Al doilea an de management					
1					
...					
...					
.....					
1					
...					
...					

³ Bugetul alocat pentru programul minimal.

VII. Alte precizări

Candidații, în baza unei cereri motivate, pot solicita de la instituție informații suplimentare, necesare elaborării proiectelor de management (telefon 40.237.616800, fax 40.237.212228, e-mail:contact@cjvrancea.ro). Relații suplimentare privind întocmirea proiectului de management se pot obține și de la compartimentul Serviciul relații publice, contencios, monitor oficial și arhivă din cadrul autorității, doamna Cristina Stoica.

VIII. Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezentul caiet de obiective.

Președintele

Consiliului Județean Vrancea

Marian Opreșan

**Avizat,
Secretar al județului**

Raluca Da